

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 298/2024
04.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мастиловић, чланова већа, у парници тужиоца Пројектоградња-конструкт ДОО Ковин, са седиштем у Ковину, чији је законски заступник АА, из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде - Апелациони суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, Одељење у Пожаревцу, и тужених ББ, ВВ и ГГ, судије Апелационог суда у Београду, ради дискриминације, одлучујући о захтеву Апелационог суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Апелациони суд у Новом Саду за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву П 176/24 од 19.09.2024. године.

Образложење

Тужилац је 09.09.2024. године, поднео тужбу Вишем суду у Смедереву, ради дискриминације, у којој су као тужене означене Република Србија - Министарство правде - Апелациони суд у Београду, и судије Апелационог суда у Београду ББ, ВВ и ГГ. Виши суд у Смедереву донео је решење П 176/24 од 19.09.2024. године, којим је одбачена као недозвољена, тужба тужиоца у делу који се односи на тужене судије ББ, ВВ и ГГ, судије Апелационог суда у Београду. Против наведеног решења, тужилац је изјавио жалбу 27.09.2024. године.

Апелациони суд у Београду је у прилогу акта Гж 5701/24 од 31.10.2024. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом поступку. У захтеву је навео да је том суду достављен спис Вишег суда у Смедереву П 176/24, ради одлучивања о жалби тужиоца изјављеној против решења истог суда од 19.09.2024. године, те имајући у виду да је у предметном поступку, као тужени означен Апелациони суд у Београду, и судије Апелационог суда у Београду, налази да су се стекли услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. По ставу 8. истог члана предвиђено је да предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепенем поступку под условима из става 1. овог члана, а о захтеву надлежног суда одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

Имајући у виду да је против решења, тужилац изјавио жалбу суду – Апелационом суду у Београду, који је тужени у овом поступку и који би требало да одлучује о изјављеној жалби, Врховни суд налази да су у овој правној ствари испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ – Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године. „Службени гласник РС“ – Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године), због чега је Врховни суд одредио Апелациони суд у Новом Саду за одлучивање о изјављеној жалби.

На основу члана 62. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**